GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

Les incerteses del canvi climàtic.

Opinió | 26/04/2008 | 07:39

Cal sospesar les incertes conseqüències de l'escalfament del planeta en el futur llunyà amb els desastres presents...

Atès que s'estan donant per fet que el canvi climàtic experimentat en els darrers anys és produït per l'home, per cert amb una visió carregada de pessimisme de cort malthusià, em semblen oportuns uns comentaris a un article de John R. Christy. John R. Christy, un dels científics que treballen en el Panell Intergovernamental sobre Canvi Climàtic (IPCC), no està tan segur com Al Gore. En un article publicat en The Wall Street Journal (novembre 2007), explica que les prediccions sobre l'escalfament de la Terra i les seves conseqüències són hipotètiques.

I és que Christy és director del Centre de Ciències de la Terra en la Universitat de Alabama. És també membre de l'equip de científics del IPCC, que juntament amb Al Gore ha rebut el Nóbel de la Pau d'aquest any.

L'un i l'altre han estat premiats per difondre el missatge que la temperatura de la Terra està pujant per causes humanes: el consum de combustibles fòssils i altres emissions de gasos d'efecte hivernacle. El comitè Nòbel elogia a ambdós per alertar contra una possible catàstrofe i estimular el canvi a una economia de baix consum de carboni.

Christy, no obstant això, escriu: "Estic segur que la majoria -no tots- dels meus col·legues del IPCC senten vergonya aliena quan dic això, però jo no veig ni la catàstrofe al cim ni la pistola fumejant que assenyala a l'activitat humana com culpable de la major part de l'escalfament que observem. Més aviat, el que veig és una dependència de models climàtics que són útils, però mai són una 'prova', i la coincidència que els canvis en la concentració de diòxid de carboni i les temperatures terrestres es corresponen aproximadament".

"No hi ha dubte -precisa Christy- que el diòxid de carboni atmosfèric augmenta principalment a causa de la producció d'energia a força de carboni". El que no està clar són les conseqüències que d'això es poden extreure. "Alguns seguim tan aclaparats per la tasca d'amidar i entendre l'extraordinàriament complex sistema del clima, que som escèptics pel que fa a la nostra capacitat de saber què està fent i per què. (...) Sóc jo el que sent vergonya aliena quan veig la presumpció amb que alguns descriuen l'evolució prevista de les tendències climàtiques en els pròxims cent anys, sobretot quan considero el difícil que és predir amb exactitud el comportament del sistema en els pròxims cinc dies".

La complexitat del sistema climàtic, afegeix Christy, supera les possibilitats de la ciència actual. Per això caldrà substituir la contundència per la modèstia que recomanava, recorda Christy, el seu vell professor de física: "Comenceu totes les vostres afirmacions científiques per: 'En el present estat de la nostra ignorància, creiem saber que...'"

Contra les conclusions precipitades que se solen escoltar, diu Christy, no pot ser que tot es degui a les accions humanes, perquè tots els canvis que s'observen en el clima han ocorregut abans: el nivell del mar varia contínuament, no és la primera vegada que es redueix el casquet polar àrtic. Altra dificultat que presenta l'estudi del clima global és la de mantenir una perspectiva veritablement global, doncs bona part de les investigacions es basen en dades preses en punts

dispersos de la Terra, i no és rar que es doni més rellevància als d'unes regions que als d'unes altres. Per exemple, un recent reportatge de la cadena de televisió CNN, titulat "Planet in Peni" ("Planeta en perill"), presta molta atenció a la disminució dels gels en l'Àrtic, però va ometre esmentar que el mes passat l'extensió de mar gelat al voltant de l'Antàrtida va arribar el valor més alt registrat des que es fan mesuraments.

Per això, Christy no creu que sigui tan urgent reduir les emissions de diòxid de carboni, almenys no tant com atendre altres necessitats de la humanitat, si se sospesen costos i beneficis. Imaginem, diu, que en el món sencer s'apliqués la recent llei californiana que obliga a millorar el rendiment dels cotxes, de manera que gastin, de mitjana, 5,5 litres de combustible per 100 quilòmetres. Què s'aconseguiria? Segons els models usats pel IPCC, l'escalfament previst a final d'aquest segle es reduiria en 3 centèsimes de grau. O si es construïssin mil centrals nuclears per a substituir el 10% de la producció d'energia que actualment procedeix de combustibles fòssils, s'assoliria una forta baixada d'emissions, més o menys com si les d'Estats Units es reduïssin a la meitat; però, segons les projeccions elaborades pel IPCC, l'escalfament solament disminuiria en 0,1 graus per segle.

En canvi, Christy creu, seguint a Bjorn Lomborg, que és molt major el profit que s'obté per cada dòlar invertit a remeiar necessitats apressants en el Tercer Món, com donar subministrament d'aigua potable a la població. "Cal sospesar les incertes conseqüències de l'escalfament del planeta en el futur llunyà amb els desastres presents que tenim a la vista. (...) Donada la incertesa científica i la nostra relativa impotència pel que fa al canvi climàtic, d'imperatiu moral em sembla clar".

Autor: Jesus_D
Jesus_D

https://gironanoticies.com/noticia/6522-les-incerteses-del-canvi-climatic.htm